

HAHTEMAA - NIITTULUOTO RANTA- ASEMAKAAVAN MUUTOS JA LAAJENNUS: LUONTOSELVITYS

FM (biologi) Turkka Korvenpää
30.11.2025

Sisällys:

1. JOHDANTO	3
2. ALUEEN YLEISKUVAUS	4
3. LUONTOTYYPIT JA KASVILLISUUS	4
3.1 Menetelmät	4
3.2 Metsäluhta.....	5
3.3 Luontotyyppikuviot.....	7
4. PESIMÄLINNUSTO	17
4.1 Menetelmät	17
4.2 Tulokset ja johtopäätökset.....	17
5. MUU LAJISTO.....	19
6. SUOSITUSTEN YHTEENVETO	20
7. KIRJALLISUUS JA LÄHTEET	20

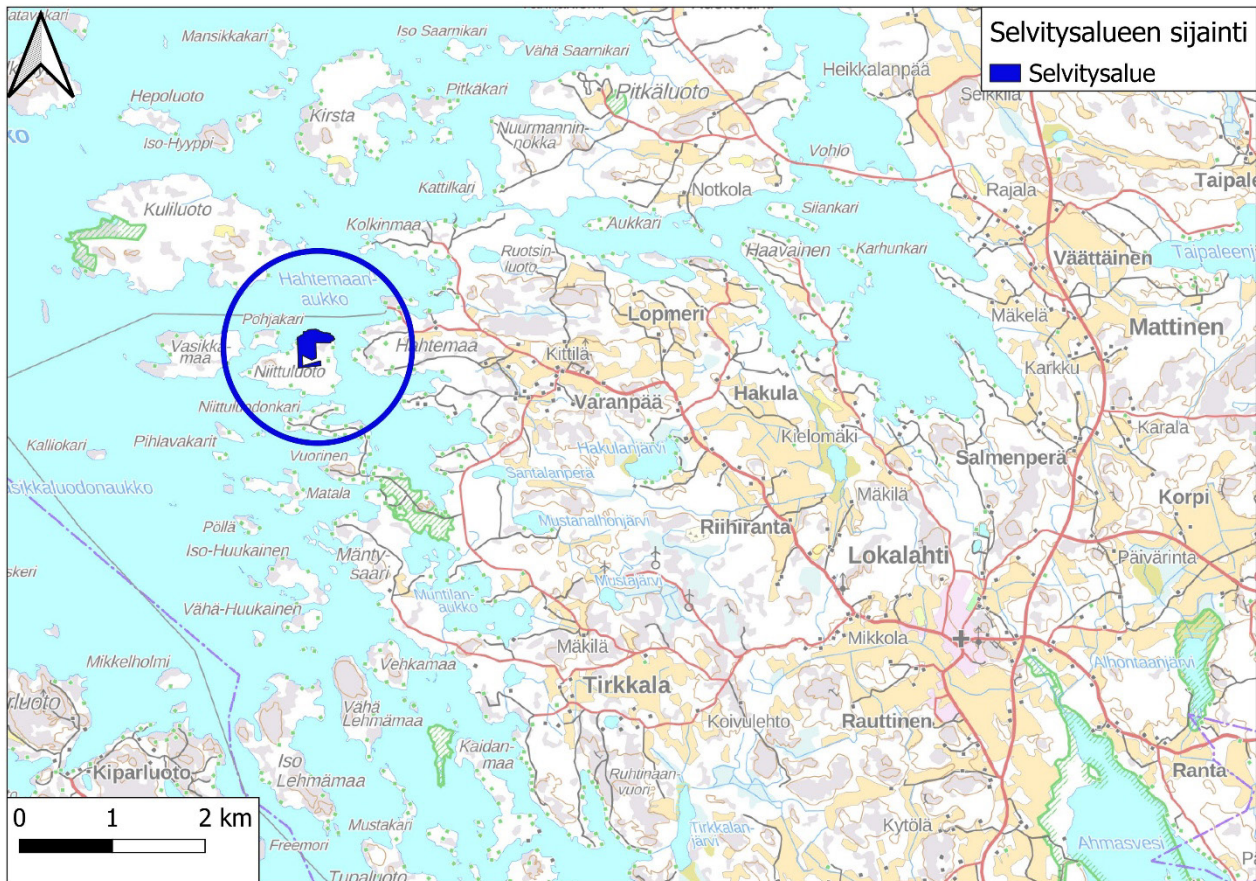
Kannen kuva: Niittuluodon pohjoisrantaa luontotyyppikuviolla 4.

Pohjakartat ja ilmakekuva: © Maanmittauslaitos 11/2025

Luonto- ja ympäristötutkimus Envibio Oy
Hanhenkaari 10 as 16
21420 Lieto
Puh. 045-6793602
www.envibio.net

1. JOHDANTO

Nosto Consulting Oy tilasi Luonto- ja ympäristötutkimus Envibio Oy:ltä luontoselvityksen Uudenkaupungin Niittuluodossa sijaitsevalta Hahtemaa – Niittuluodon ranta-asemakaavan muutos- ja laajennusalueelta (kartta 1).

Kartta 1. Selvitysalueen sijainti.

Luontoselvityksen tarkoituksena on kartoittaa alueen luontoarvot ja arvioida niiden vaikutusta maankäyttöön. Työ sisältää luontotyyppi- ja kasvillisuuskartoituksen sekä uhanalaisten, silmälläpidettävien ja EU:n luontodirektiivin IV-liitteeseen sisältyvien lajien esiintymien selvityksen. Lisäksi havainnoitiin linnustoa ja muuta eläimistöä sekä etsittiin lepakoille sopivia päiväpiiloja, lisääntymispaikkoja ja talvehtimispaikkoja.

Suomen Lajitietokeskukselle tehtiin aineistopyyntö alueelta ja sen lähiympäristöstä ennestään tunnetuista lajiesiintymistä (Suomen Lajitietokeskus 2025). Selvityksen teki FM (biologi) Turkka Korvenpää, ja siihen liittyvät maastotyöt tehtiin 17.6.2025 ja 17.7.2025.

Tähän selvitykseen liittyy erillinen salassa pidettävä dokumentti, joka on toimitettu kaavoittajan käyttöön.

2. ALUEEN YLEISKUVAUS

Selvitysalue (pinta-ala noin 8,8 ha) sijaitsee Uudenkaupungin Niittuluodossa noin 11 km Uudenkaupungin keskustasta lounaaseen (kartta 1). Niittyluodon tila pihapiireineen sijaitsee saaren koillisrannalla selvitysalueesta itään. Selvitysalue on pääosin melko vanhaa kangasmetsää, jota kallioiset männiköt kirjovat. Alueen eteläosassa sijaitsee kaksi pientä metsitettyä entistä peltoa sekä pieni aikoinaan ojitettu, mutta jo pitkälle luonnontilaiseen suuntaan palautunut pieni koivuluhta. Niittuluodon selvitysalueeseen sisältyvät rannat ovat kallioisia ja osittain myös kivisiä. Hyvin kapeita kivikkorantoja reunustavat kapeat tervaleppävyöt. Pohjoisrannalle on rakennettu kolme vapaa-ajan asuntoa.

3. LUONTOTYYPIT JA KASVILLISUUS

3.1 Menetelmät

Alueen luontotyyppikartoitus perustuu 17.6.2025 ja 17.7.2025 suoritettuihin maastokäynteihin. Selvitysalue jaettiin 18 luontotyyppikuvioon, jotka rajattiin kartalle GPS-laitetta ja ilmakuvia apuna käyttäen. Kustakin kuviosta laadittiin sanallinen kuvaus sekä määritettiin, onko kyseessä jokin alla luetelluista arvokkaista luontotyypeistä:

- luonnonsuojelulain suojaama luontotyyppi
- vesilain suojaama luontotyyppi
- metsälain erityisen tärkeä elinympäristö
- METSO-kriteerit luokassa I täyttävä kohde
- uhanalaisen luontotyypin edustava esiintymä
- muu luontoarvoiltaan merkittävä kohde

Kuviokuvaukset sisältävät tietoa mm. elävästä ja kuolleesta puustosta, putkilokasvillisuudesta ja Suomen luontotyyppien uhanalaisuusarvioinnin luontotyypistä (luontotyyppienuhanalaisuus.ymparisto.fi/lutu/#/, Kontula & Raunio 2018a ja b). Luontotyyppien uhanalaisuudessa merkittävää on uhanalaisuusluokan lisäksi luontotyypin ekologinen laatu. Esimerkiksi tavanomaisena talousmetsänä käsitelty voimakkaasti

harvennushakattu, lahoppuustoltaan niukka, varttunut kuiva kangasmetsä kuuluu uhanalaisuusluokkaan vaarantunut (uhanalainen), mutta on ekologiselta laadultaan heikko, sillä luontotyyppin tila on voimakkaasti heikentynyt, kun ihmistoiminta on perin pohjin muuttanut metsän luontaisia ominaispiirteitä. Sen sijaan ekologiselta laadultaan erinomaiset ja hyvät kohteet ovat jo tällä hetkellä luontoarvoiltaan merkittäviä. Laadultaan kohtalaiset ja heikot kohteetkin kehittyvät toki aikaa myöten arvokkaammiksi, jos ne jätetään luonnontilaan (tai mm. perinnebiotooppien kohdalla ovat asianmukaisesti hoidettuja). Luontaisesti harvinaisten luontotyyppien (kuten lähteiden ja kalkkikallioiden) ja perinnebiotooppien kohdalla asian merkitys korostuu, ja ne voivat olla luontoarvoiltaan merkittäviä laadultaan heikkoinakin. Selvitysalueella ei esiinny tällaisia luontaisesti harvinaisia luontotyyppisiä tai perinnebiotooppeja.

Selvitysalueelta löytyi yksi arvokas luontotyyppikohde, joka esitellään seuraavassa kappaleessa.

3.2 Metsäluhta

Raumalan länsipuolella (kartta 2) sijaitsee kapeaan maaston painanteeseen kehittynyt metsäluhta, jonka läpi on aikoinaan kaivettu oja. Se ja toinen luhtaan kaivettu oja ovat jo pitkälle umpeutuneita ja osittain heikosti maastossa erotettavissa. Puusto on koivuvaltaista (kuva 1), mutta siihen kuuluu myös hiukan tervaleppää. Lahoppuuta ei juuri ole. Kenttäkerroksessa tavataan runsaasti nurmilauhaa ja jokapaikansaraa, joiden lisäksi kasvistoon kuuluvat mm. metsäälvejuuri, ranta-alpi ja kurjenjalka. Luhtaa on laidunnettu maanomistajan kertoman mukaan viimeksi 1990-luvulla, mutta enää perinnebiotooppiarvoja ei ole. Laidunkäytöstä muistuttavat vanhan aidan jäänteet (kuva 2).

Luhta ei ole luonnontilainen, mutta se on jo palautunut pitkälti luonnontilaisen kaltaiseksi. Koivuluhta on puutteellisesti tunnettu luontotyyppi. Luhta voitaneen nykyisin jo tulkita myös metsälain erityisen tärkeäksi elinympäristöksi. Se täyttää METSO-kriteerit luokassa II.

Arvoluokka: 4

***Maankäyttösuositus:** Luhta olisi hyvä jättää kehittymään luonnontilassa ja sen ympärille tulisi metsänkäsittelyssä jättää vähintään 15 metrin levyinen luonnontilaan jätettävä suojavyöhyke.*

Kuva 1. Metsäluhdan koivuvaltaista puustoa.

Kuva 2. Vanhoja aidan jääniteitä metsäluhdan reunassa.

3.3 Luontotyyppikuviot

Luontotyyppikuviot on merkitty karttoihin 2-3.

KUVIO 1 – VARTTUNUT KUIVAHKO KANGAS

Suhteellisen tiheää, melko vanhaa mäntymetsää (kuva 3) kasvava kuivahko ja paikoin tuore kangas. Kuviolla on myös vähän koivua ja katajaa. Lahopuuta ei juuri ole. Kenttäkerroksessa tavataan runsaasti kangasmaitikkaa, mustikkaa, metsälauhaa ja puolukkaa. Kasvistoon kuuluvat lisäksi mm. kielo ja kevätpiippo. Varttunut kuivahko kangas on valtakunnallisesti vaarantunut ja alueellisesti erittäin uhanalainen luontotyyppi. Kuvio on jokseenkin tavanomaista, niukkalahopuustoista hoidettua talousmetsää ja siten ekologiselta laadultaan melko heikko.

Kuva 3. Mäntymetsää luontotyyppikuviolla 1.

KUVIO 2 – KALLIOMETSÄ, KARU MERENRANTAKALLIO

Rannalla on karua, jyrkästi veteen viettävää merenrantakalliota (kuva 4). Kauempana rannasta kasvaa melko vanhaa, mutta pienikokoista kalliomännikköä, jossa ei ole

lahopuuta. Kuvion kasvistoon kuuluvat esim. metsälauha, puolukka, isomaksaruoho ja ahosuolaheinä. Rannalla on laituri. Kalliometsä on silmälläpidettävä ja karu merenrantakallio säilyvä luontotyyppi. Kuvio ei täytä metsälain erityisen tärkeän elinympäristön määritelmää tai METSO-kriteerejä. Se on ekologiselta laadultaan kohtalainen.

Kuva 4. Karua kalliota Niittuluodon koillisrannalla.

KUVIO 3 – KALLIOMETSÄ

Kalliometsä (kuva 5), jossa on melko pienikokoista, hidaskasvuista, suhteellisen vanhaa männikköä. Puustoon kuuluu myös vähän pientä koivua. Kuviolla on muutama keloutunut maapuu. Kasvistoon kuuluvat runsaiden puolukan ja variksenmarjan lisäksi esim. metsälauha ja kangasmaitikka. Kalliometsä on silmälläpidettävä luontotyyppi. Kuvio ei täytä metsälain erityisen tärkeän elinympäristön määritelmää tai METSO-kriteerejä. Se on ekologiselta laadultaan kohtalainen.

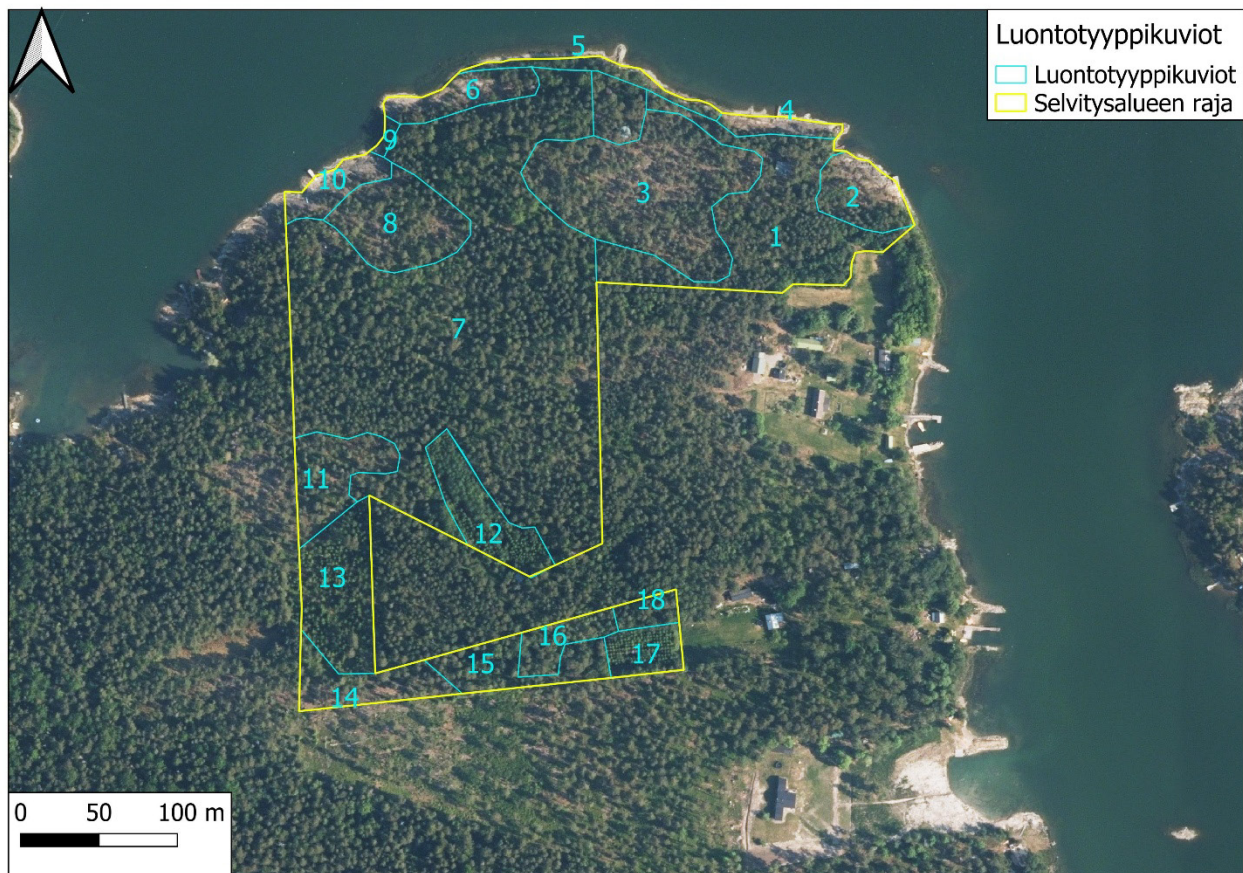
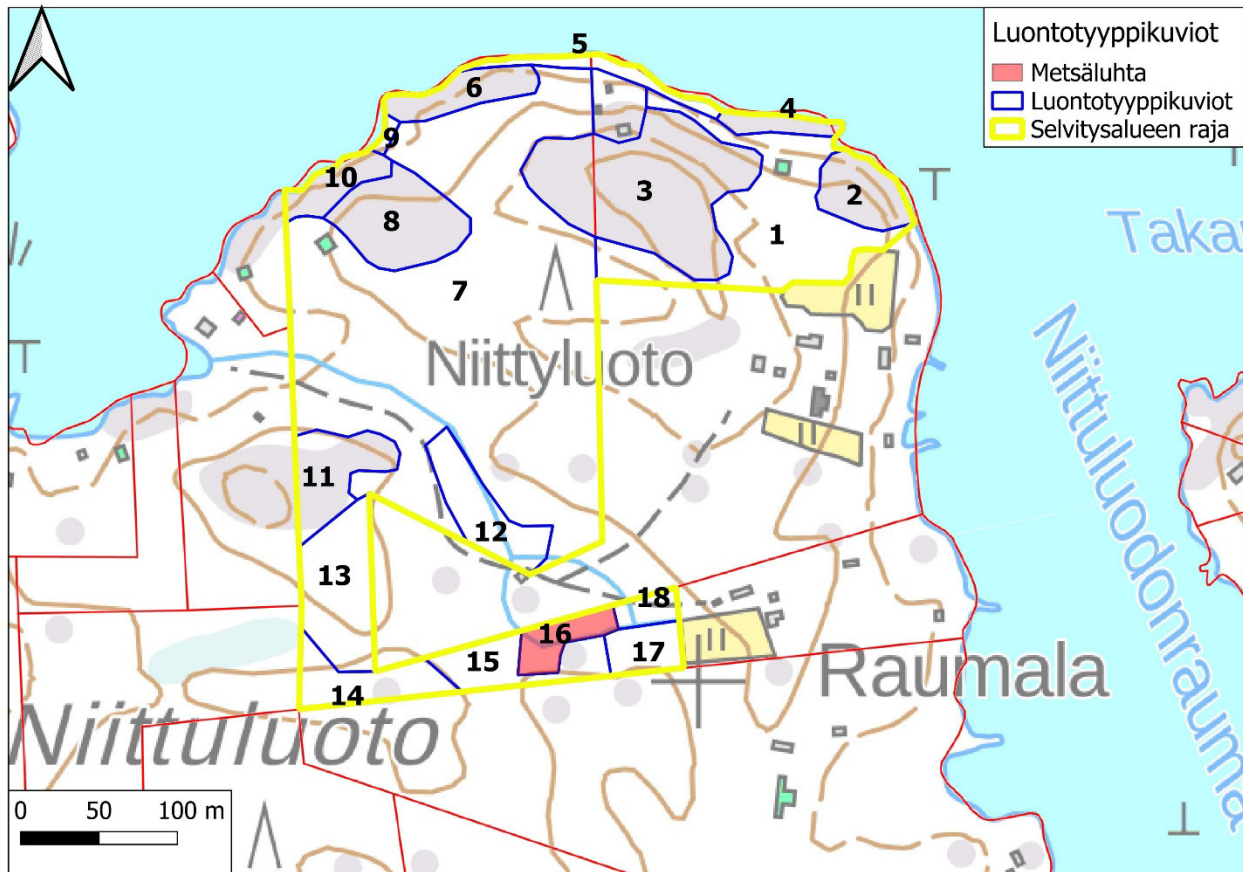
Kuva 5. Kalliomännikköä luontotyyppikuviolla 3.

KUVIO 4 – KARU MERENRANTAKALLIO

Laakea karu merenrantakallio (kannen kuva), jonka niukkaan kasvillisuuteen kuuluvat mm. rentohaarikko, luotosorsimo, keltamaksaruoho, rönsyrölli ja isomaksaruoho. Kuvioon sisältyy lyhyt somerikkoinen rantakaistale. Karu merenrantakallio on säilyvä luontotyyppi. Kuvion ekologinen laatu on hyvä.

KUVIO 5 – MERENRANNAN LEPPÄVYÖ

Muutaman metrin levyinen tervaleppävyö, jonka edustalla on kivikkoista rantaa ja kapealti ruokoa. Meri on tuonut rantaan hieman ruokoa ja rakkohaurua. Kasvistoon kuuluvat mm. ruokoraiheinä, suolavihvilä, puna-ailakki, pietaryrtti ja mesiangervo. Osa kuviosta on kesämökin pihaa laitureineen. Merenrannan leppävyö on säilyvä luontotyyppi. Kuvion ekologinen laatu on kohtalainen.

Kartat 2-3. Luontotyyppikuviot maastokartalla ja ilmakuvalla.

KUVIO 6 – KARU MERENRANTAKALLIO

Osittain muutaman metrin levyisen ruovikon suojaama karu merenrantakallio. Vesirajassa on myös kivikkoa, jossa on hieman aaltojen tuomaa ruokoa ja rakkohaurua. Kallion niukkaan kasvillisuuteen kuuluvat esim. pietaryrtti, ruokoraiheinä, ranta-alpi, rönsyrölli, suolavihvilä, meriasteri ja syysmaitiainen. Karu merenrantakallio on säilyvä luontotyyppi. Kuvion ekologinen laatu on hyvä.

Kuva 6. Traktoriura luontotyyppikuviolla 7.

KUVIO 7 – VARTTUNUT HAVUPUUVALTAINEN TUORE KANGAS

Melko vanhaa mäntyvaltaista metsää (kuvat 6-7) kasvava tuore kangas. Paikoin metsätyyppi vaihtuu kuivahkoksi kankaaksi. Mäntyjen lomassa on runsaasti nuorempaa puustoa, joka koostuu lähinnä koivuista ja kuusista. Kuviolle kaivetun vanhan ojan tuntumassa on kookkaampiakin kuusia. Puustoon kuuluu myös vähän nuorta haapaa, ja kuvion eteläreunalla luontotyyppikuvion 12 rajalla sijaitsee haaparyhmä, jossa osa haavoista on jo melko kookkaita. Lahopuuta on niukasti, mutta kuviolla on mm. äskettäin kuollut mänty ja muutama maapuu. Kenttäkerroksen tavanomaiseen

kangasmetsäkasvistoon kuuluvat runsaiden mustikan, metsälauhan, kangasmaitikan, puolukan ja sananjalan ohella mm. metsätähti, metsäalvejuuri ja kevätpiippo. Paikoin esiintyy rahkasammallaikkuja. Kuvion luoteiskulmassa sijaitsee kesämökki. Varttunut havupuuvaltainen tuore kangas on valtakunnallisesti silmälläpidettävä ja alueellisesti vaarantunut luontotyyppi. Kuvio on talousmetsää, mutta ei kovin voimaperäisesti käsitelty, ja sen ekologinen laatu on kohtalainen.

Kuva 7. Mäntyvaltaista kangasmetsää luontotyyppikuviolla 7.

KUVIO 8 – KALLIOMETSÄ

Melko vanhaa, mutta pienikokoista puustoa kasvava kalliomännikkö (kuva 8), jossa ei juuri ole lahopuuta. Kenttäkerroksessa tavataan runsaasti metsälauhaa, puolukkaa ja mustikkaa, joiden lisäksi kasvistoon kuuluvat esim. variksenmarja ja kangasmaitikka. Kalliometsä on silmälläpidettävä luontotyyppi. Kuvio on ekologiselta laadultaan kohtalainen, mutta ei täytä metsälain erityisen tärkeän elinympäristön määritelmää tai METSO-kriteerejä.

Kuva 8. Kalliometsää luontotyyppikuviolla 8.

KUVIO 9 – MERENRANNAN LEPPÄVYÖ

Muutaman metrin levyinen tervaleppävyö, jonka edustalla on kivikkoista rantaa ja kapea ruokokasvusto. Meri on tuonut rantaan hieman ruokoa ja rakkohaurua. Kasvistoon kuuluvat esim. merirannikki, suolavihvilä, rantajuola ja ruokoraiheinä. Merenrannan leppävyö on säilyvä luontotyyppi. Kuvion ekologinen laatu on kohtalainen.

KUVIO 10 – KARU MERENRANTAKALLIO

Suurelta osin kesämökin pihaa (mm. laituri) oleva ja siksi melko kulunut karu merenrantakallio (kuva 9), jonka itäpäättä suojaa kapea ruokokasvusto. Putkilokasvillisuus on niukkaa, mutta kalliolla kasvaa mm. rentohaarikkoa, rantakukkaa, syysmaitiaista, rön syrölliä ja meriasteria. Karu merenrantakallio on säilyvä luontotyyppi. Kuvion ekologinen laatu on kohtalainen.

Kuva 9. Karua merenrantakalliota Niittuluodon pohjoisrannalla luontotyyppikuviolla 10.

KUVIO 11 – VARTTUNUT KUIVAHKO KANGAS

Kallioinen, vanha kuivahkon kankaan männikkö, jossa ei ole lahopuuta. Kuviolla tavataan mm. puolukkaa, mustikkaa, metsälauhaa ja variksenmarjaa. Varttunut kuivahko kangas on valtakunnallisesti vaarantunut ja alueellisesti erittäin uhanalainen luontotyyppi. Kuvio on ekologiselta laadultaan kohtalainen.

KUVIO 12 – METSITETTY PELTO

Vielä vuoden 2010 ilmakuvassa (kartta.paikkatietoikkuna.fi) melko avoimelta näyttävä metsitetty pello, jolla kasvaa nykyään tiheää nuorta, osittain istutettua puustoa. Kuvion eteläosassa on lähinnä kuusta (kuva 10), mutta märemmässä pohjoispäässä kasvaa sekapuina paljon nuorta tervaleppää ja haapaa. Puustoon kuuluu myös koivua. Kuviolla on useita kaatuneita nuoria kuusia. Entisen pellon läpi aikoinaan kaivettu oja tulvii ajoittain. Kenttäkerros koostuu kosteiden ja luhtaistenkin paikkojen lajeista kuten rönsyleinikistä, isonokkosesta, soreahiirenportaasta, nurmilauhasta, rantamatarasta ja

luhtavuohennokasta. Kuviota on laidunnettu vuosikymmeniä sitten ja kuvion eteläreunalla sijaitsee vanha lato. Perinnebiotooppiarvoja ei tällä hetkellä ole.

Kuva 10. Pääosin istutettua puustoa entisellä pellolla luontotyyppikuviolla 12.

KUVIO 13 – NUORI TUORE KANGAS

Tiheää, nuorta kuusi-koivumetsää kasvava tuore kangas. Lahopuuta ei juuri ole. Kenttäkerroksessa tavataan runsaiden puolukan, metsälauhan ja mustikan lisäksi mm. metsäalvejuurta, oravanmarjaa, kangasmaitikkaa, metsätähteä ja sananjalkaa. Nuori tuore kangas on vaarantunut luontotyyppi. Kuvio on niukkalahopuustoista, tavanomaista talousmetsää ja ekologiselta laadultaan heikko.

KUVIO 14 – VARTTUNUT KUIVAHKO KANGAS

Vanhaa, hieman kallioista, harvennettua mäntymetsää kasvava kuivahko kangas, jossa on melko paljon kuusen ja männyn taimia. Lahopuuta ei juuri ole. Kenttäkerroksessa esiintyy runsaasti puolukkaa ja metsälauhaa. Varttunut kuivahko kangas on valtakunnallisesti

vaarantunut ja alueellisesti erittäin uhanalainen luontotyyppi. Kuvio on harvennettua, niukkalahopuustoista talousmetsää ja ekologiselta laadultaan melko heikko.

KUVIO 15 – VARTTUNUT HAVUPUUVALTAINEN TUORE KANGAS

Vanhaa mäntymetsää kasvava tuore kangas, jossa on myös hieman kuusta. Vallitsevan puuston alla on, jonkin verran nuorta puustoa (mm. kuusta ja koivua) sekä vähän katajaa. Lahopuuta on niukasti. Kenttäkerroksen kasvistoon kuuluvat mm. sananjalka, metsälauha, kangasmaitikka, kielo, puolukka, kevätpiippo, mustikka ja metsätähti. Silmälläpidettävä ja alueellisesti uhanalainen rakkosammal löytyi niukkana maahan kaatuneelta, pitkälle lahonneelta puun rungolta märästä rahkasammaleisesta painanteesta. Varttunut havupuuvaltainen tuore kangas on valtakunnallisesti silmälläpidettävä ja alueellisesti vaarantunut luontotyyppi. Kuvio on talousmetsää, mutta ei kovin voimaperäisesti käsitelty, ja sen ekologinen laatu on kohtalainen.

KUVIO 16 – METSÄLUHTA

Katso kappale 3.2 Metsäluhta.

KUVIO 17 – METSITETTY PELTO

Vielä vuoden 1999 ilmakuvassa (kartta.paikkatietoikkuna.fi) peltona näkyvä kuvio, jolla kasvaa nykyään tiheää nuorta istutuskuusikkoa. Kuviolla on kapeita ojia, mutta niistä huolimatta osa kuusista on kuollut maaston märkyyden takia. Maanpinta on karikkeinen, ja kenttäkerros varjoisuuden vuoksi niukka. Kasvistoon kuuluvat esim. luhtavuohennokka, rönsyleinikki ja ranta-alpi.

KUVIO 18 – VARTTUNUT LEHTIPUUVALTAINEN TUORE KANGAS

Vanhaa koivu-mäntymetsää kasvava tuore kangas, jonka kasvillisuudessa aiempi laidunnus näkyy vielä hieman. Kuviolla ei kuitenkaan enää ole varsinaista perinnebiotooppiarvoa. Lahopuuta ei juuri ole. Kasvistoon kuuluvat mm. eteläntuoksusimake, metsälauha, mustikka, heinätähtimö, harakankello, niittysuolaheinä ja kangasmaitikka. Pensaskerroksessa on katajaa. Varttunut lehtipuuvaltainen tuore kangas on vaarantunut luontotyyppi. Kuvio on niukkalahopuustoista hoidettua talousmetsää ja ekologiselta laadultaan kohtalainen.

4. PESIMÄLINNUSTO

4.1 Menetelmät

Pesimälinnustoa selvitettiin pääasiassa ensimmäisellä maastokäynnillä 17.6.2025 klo 8.30-9.25 (lämpötila +12 °C, tuuli 6 m/s, pilvisuus 8/8), mutta havaintoja tehtiin myös toisella maastokäynnillä 17.7.2025.

Kartoituksessa selvitysalue käveltiin niin tiheästi läpi, että ainakin kaikki laulavat lintuyksilöt voitiin kohtuullisella varmuudella havaita. Pihoilla ei liikuttu. Apuvälineinä käytettiin kiikaria, GPS-laitetta sekä etukäteen tulostettuja suurimittakaavaisia karttoja. Kaikki havaitut lintuyksilöt merkittiin tulostetuille paperikartoille ja samalla merkittiin muistiin tieto lajista, sukupuolesta (jos mahdollista määrittää kiikarilla), yksilömäärästä ja käyttäytymisestä (laulava koiras, poikasille ruokaa kuljettava emo, varoittava lintu, pari ym.). Selvästi yli lentävät linnut jätettiin huomioimatta, mutta alle 50 metrin päässä selvitysalueen rajan ulkopuolella paikallisina havaitut yksilöt merkittiin muistiin, sillä niiden reviiri sijoittuu suurella todennäköisyydellä osittain selvitysalueelle.

Tehdyt lintuhavainnot vietiin paperikartoilta paikkatieto-ohjelmistoon erotellen eri laskentakertojen havainnot toisistaan. Reviiriksi tulkittiin kaikki havainnot laulavista koiraista, pesistä, ruokaa kuljettavista emoista, varoittavista linnuista sekä muista paikallisina sopivassa pesimäympäristössä havaituista linnuista. Jo yhdellä laskentakerralla saatu havainto tulkittiin reviiriksi. Lähellä toisistaan tehtyjen eri laskentakertojen havaintojen tulkittiin tarkoittavan samaa reviiriä. Samaksi reviiriksi tulkittujen havaintojen välinen maksimietäisyys vaihteli hieman lajeittain, mutta nyrkkisääntönä voidaan pitää noin paria sataa metriä, jota kauempana toisistaan eri laskentapäivinä tehdyt havainnot tulkittiin eri reviireiksi. Käytännössä tulkinta oli pääosin yksiselitteistä.

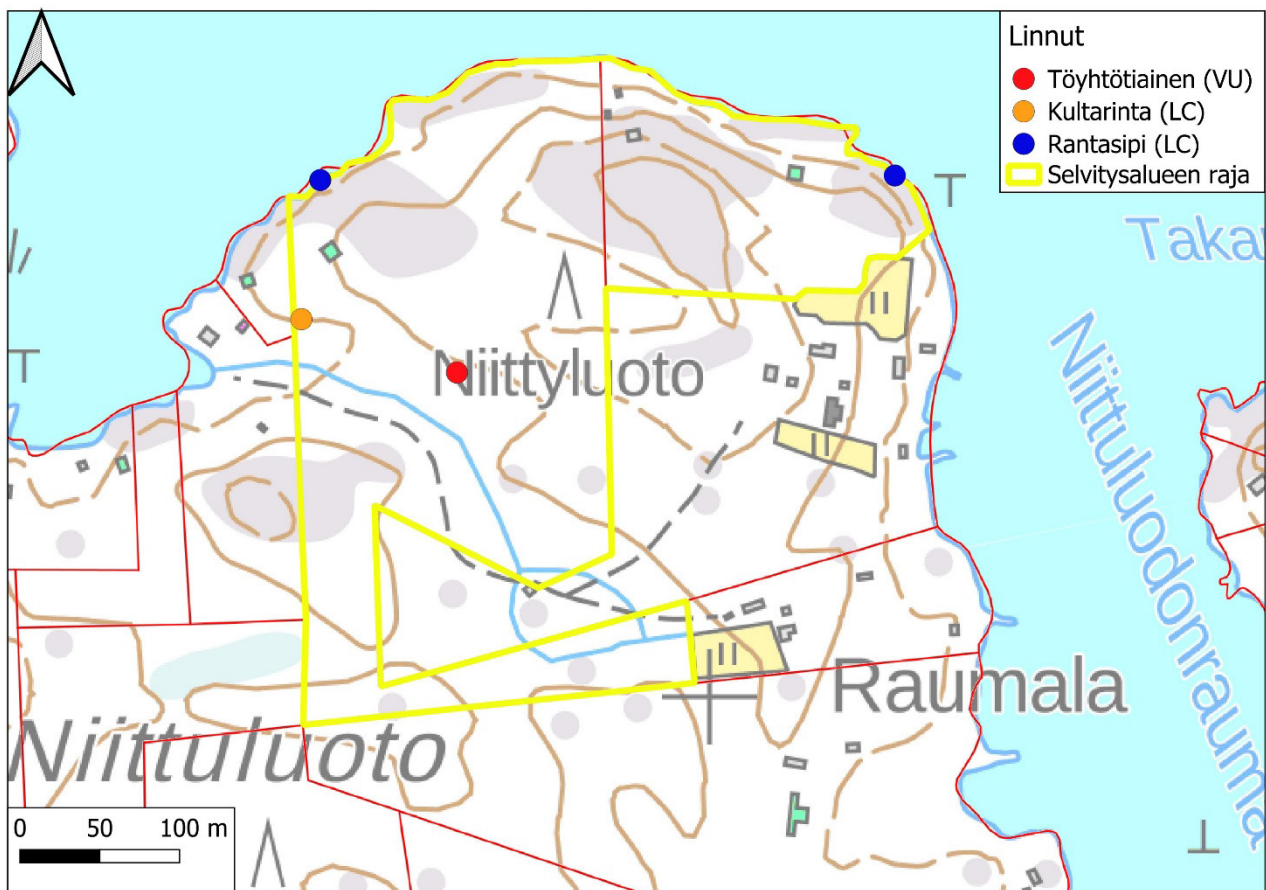
4.2 Tulokset ja johtopäätökset

Selvitysalueella ja sen välittömässä lähiympäristössä tulkittiin pesivän kaikkiaan 17 lintulajia. Nämä lajit ovat harmaasieppo, kirjosisieppo, kulorastas, kultarinta, käpytikka, laulurastas, metsäkirvinen, mustapääkerttu, mustarastas, pajulintu, peippo, punarinta, puukiipijä, rantasipi, sinitiainen, talitiainen ja töyhtötiainen (vaarantunut).

Pesimälinnusto on tavanomaista ja metsien mäntyvaltaisuuden vuoksi parimäärä suhteellisen alhainen. Vaarantunut töyhtötiainen havaittiin saaren sisäosassa (kartta 4).

Sen pesintä on kesäkuun puolivälissä jo ohi, joten pesän tarkka sijainti ei ole tiedossa. Niittuluodon varttuneet metsät ovat kuitenkin tyypillistä töyhtötiaisen pesimäympäristöä. Laji kaivertaa itse pesäkolonsa lahoon pötkelöön. Töyhtötiainen on vielä jokseenkin tavallinen laji, mutta voimakkaan vähentymisensä vuoksi arvioitu uhanalaiseksi. Aiemmin harvalukuisemmalla, mutta viime aikoina runsastuneella kultarinnalla oli reviiri saaren pohjoisrannan tuntumassa selvitysalueen länsirajalla kohdassa, jossa puustoon kuuluu enemmän koivua. Rantasipillä tulkittiin olevan selvitysalueella kaksi reviiriä. Laji ruokailee mielellään kalliorannoilla, mutta pesii metsässä yleensä jonkin matkan päässä rannasta. Rantasipi on tavallinen karujen sisävesi- ja merenrantojen lintu.

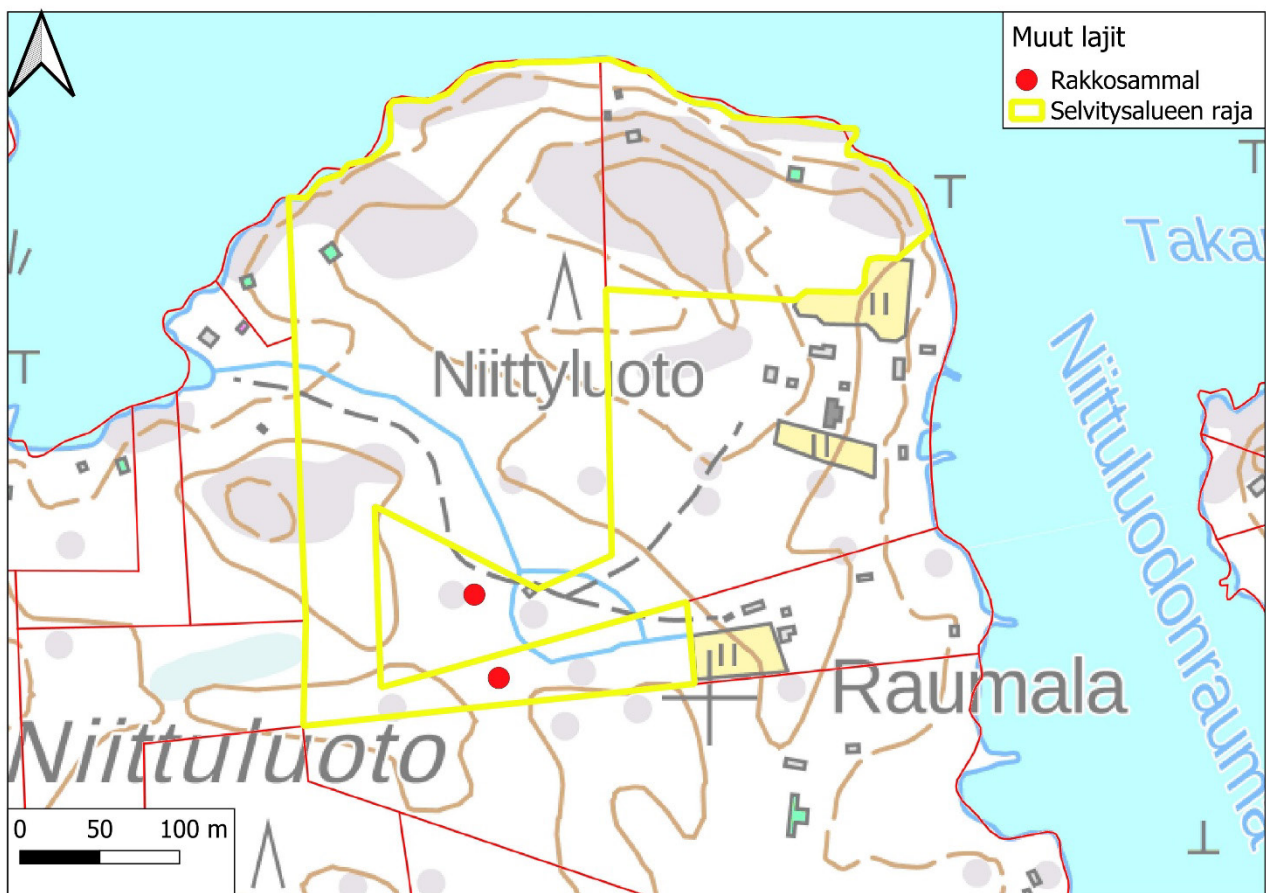
Varsinaisia pesimälinnustoon liittyviä maankäyttösuosituksia ei esitetä, mutta mitä enemmän saarella säilyy tiheähköä vanhaa havumetsää, sitä paremmat edellytykset uhanalaisella töyhtötiaisella on säilyä alueen pesimälinnustossa.

Kartta 4. Huomionarvoiset linnut. (VU=vaarantunut, LC=elinhoimainen)

5. MUU LAJISTO

Niittuluodon rannat ovat viitasammakon (EU:n luontodirektiivin IV-liitteen laji) kutupaikaksi aivan liian suojaattomia ja karuja, eikä saaren sisäosissa ole ainakaan selvitysalueella kutupaikoiksi sopivia pienvesiä. Selvitysalueen eteläosasta luontotyyppikuviolta 15 löytyi silmälläpidettävä ja alueellisesti uhanalainen rakkosammal. Se kasvaa niukkana maahan kaatuneella, pitkälle lahonneella puun rungolla märässä rakkosammaleisessä painanteessa (kartta 5). Toinen rakkosammalkasvusto havaittiin selvitysalueen ulkopuolella hieman pohjoisempana.

Kartta 5. Rakkosammalkasvustot.

Kolopuita, jyrkänteiden rakoja, louhikoita tai muita luontaisia lepakoiden päiväpiiloiksi, lisääntymispaikoiksi tai talvehtimispaikoiksi sopivia kohteita ei löytynyt. Lepakot voivat kuitenkin käyttää selvitysalueella tai sen tuntumassa sijaitsevia rakennuksia.

Karttaan 2 merkitty metsäluhta olisi hyvä jättää kehittymään luonnontilassa ja sen ympärille tulisi metsänkäsittelyssä jättää vähintään 15 metrin levyinen luonnontilaan jätettävä suojavyöhyke. Mitä enemmän saarella säilyy tiheähköä vanhaa havumetsää, sitä paremmat edellytykset uhanalaisella töyhtötiaisella on säilyä alueen pesimälinnustossa.

Hyvärinen, E., Juslén, A., Kempainen, E., Uddström, A. & Liukko, U.-M. (toim.) 2019. Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus. Helsinki. 704 s.

Keskinen, H.-L., Raunio, A., Forss, S., Kartano, L., Karttunen, K., Kokko, A., Kontula, T., Koskela, K., Mäkelä, K., Pykälä, J., Rytteri, T. & Väänänen, M. 2024. Luonnonsuojelulain luontotyyppien inventointiohje, luonnos 15.5.2024. 281 s.

Kontula, T. & Raunio, A. (toim.). Suomen luontotyyppien uhanalaisuus 2018a. Luontotyyppien punainen kirja – Osa 1: tulokset ja arvioinnin perusteet. Suomen ympäristökeskus ja ympäristöministeriö, Helsinki. Suomen ympäristö 5/2018.

Kontula, T. & Raunio, A. (toim.). Suomen luontotyyppien uhanalaisuus 2018b. Luontotyyppien punainen kirja – Osa 2: luontotyyppien kuvaukset. Suomen ympäristökeskus ja ympäristöministeriö, Helsinki. Suomen ympäristö 5/2018. 925 s.

Lindholm, T. & Tuominen, S. 1993. Metsien puuston luonnontilaisuuden arviointi. Metsähallituksen luonnonsuojelujulkaisuja A 3. 40 s.

Meriluoto, M. & Soininen, T. 1998. Metsäluonnon arvokkaat elinympäristöt. Metsälehti Kustannus & Tapio. 192 s.

Mäkelä, K. & Salo, P. 2024. Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi. Opas tekijälle tilaajalle ja viranomaiselle. 2. korjattu painos. Suomen ympäristökeskuksen raportteja 43/2023. 374 s.

Suomen Lajitietokeskus 2025. <http://tun.fi/HR.48>, <http://tun.fi/HR.50>, <http://tun.fi/HR.428>, <http://tun.fi/HR.429>, <http://tun.fi/HR.447>, <http://tun.fi/HR.1747>, <http://tun.fi/HR.2009>, <http://tun.fi/HR.3211>, <http://tun.fi/HR.3671> (haettu 23.5.2025).

Syrjänen, K., Hakalisto, S., Mikkola, J., Musta, I., Nissinen, M., Savolainen, R., Seppälä, J., Seppälä, M., Siitonen, J. & Valkeapää, A. 2016. Monimuotoisuudelle arvokkaiden

metsäympäristöjen tunnistaminen. METSO-ohjelman luonnontieteelliset valintaperusteet 2016-2025. Ympäristöministeriön raportteja 17/2016. 75 s.

Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus 2021. Suomen lajien alueellinen uhanalaisuusarviointi 2020. <https://www.ymparisto.fi/punainenlista>